

mer der en masse nye ændringer og tiltag, og det seneste skud på stammen er de meget omtalte 25.000 kr., man kan få inden for den offentlige sektor, hvis man giver en kontanthjælpsmodtager mulighed for at få fast arbejde. Det kan alt sammen lyde meget godt, men spørgsmålet er, hvordan det vil komme til at fungere i praksis.

Fordi lovforslaget i meget høj grad hænger sammen med de andre ting, der er indgået aftale om, kan vi i hvert fald ikke støtte det foreliggende forslag i Dansk Folkeparti.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne afkræfte hr. Poul Nødgaards opfattelse af, hvad jeg synes om forslaget. Jeg synes faktisk, det er et godt forslag, og jeg synes, det rammer rigtigt, fordi det i højere grad fokuserer på at få de langtidsledige ud af de aktiveringsordninger, som puljebobene jo er.

For nu at tage et eksempel: En daginstitution har haft en velfungerende ledig i et puljebob i et års tid. Hvis der nu er en, der går på efterløn, eller der er en, der flytter – der er faktisk en meget stor rotation i den kommunale sektor – så tror jeg egentlig, daginstitutionens leder og forældrebestyrelse vil synes, det vil være en god idé at ansætte fru Jensen, der har været i et puljebob i et år.

Det udløser 25.000 kr., som står fuldstændig til daginstitutionens fri disposition, uanset om det så er flere vikartimer, flere skovture eller nyt legetøj, eller hvad det er, de bliver brugt til. Det er helt op til institutionen og forældrebestyrelsen.

Jeg tror faktisk på, at der vil blive taget godt imod denne ordning ude omkring på plejehjem, daginstitutioner eller andre steder, hvor der er puljebob; så jeg tror såmænd ikke, man behøver være så bekymret.

Der er ikke nogen fra regeringspartierne og heller ikke nogen fra forligspartierne – eller forstælsespartierne, som de måske rettere burde kaldes – der har hævdet, at 25.000 kr. som præmiering skaber flere job. Men det skaber en rotation mellem dem, der er i støttet beskæftigelse, og dem, der er i ordinære job, og det synes jeg faktisk er et rimelig godt formål at sigte efter.

Jeg har egentlig med forundring hørt, at Venstre og De Konservative ikke kan lide den del af forslaget, der har med voksenlærlinge eller voksenerhvervsuddannelsesforløb at gøre, for hvis der er noget, der er flaskehalsforebyggende, er

det faktisk at sørge for, at folk på arbejdsmarkedet – hvoraf mange jo ikke har en kompetencegivende uddannelse – kan koble deres erhvervs erfaring sammen med en teoretisk opkvalificering, så de hurtigere kan blive faglærte håndværkere. Det er da i hvert fald en god flaskehalsforebyggende indsats, vi her lægger navn til.

Jeg er bekendt med, at også Dansk Arbejdsgiverforening og Landsarbejdsrådet har været en anelse modvillige over for dette forslag, til trods for at Dansk Arbejdsgiverforening sammen med mange andre kan være bekymret for flaskehalse. Men jeg undrer mig over – det må jeg sige – at Venstre og De Konservative er så negative over for den del af forslaget. Men det er der jo sådan set ikke rigtig noget at gøre ved.

Jeg er også glad for den del, der har med løsarbejdere at gøre. Man skaber bedre mulighed for, at nogle bestemte faggrupper, som har en lidt mere, kan man sige løbsagtig tilgang til arbejdsmarkedet – altså ikke løbsagtig i ordets sådan almindelige forstand, men en mere løs tilknytning til arbejdsmarkedet – kan komme ud af aktivering. Det er klart, at det kan være ret ubekvemt at sige nej til et job af kortere varighed, fordi man er kommet i aktivering, så det forslag er jeg faktisk også glad for er en del af de aftaler, vi nu har med SF og med Enhedslisten.

Jeg kan så høre, at Venstres ordfører anerkender omlægningen af jobtræning, og det vil jeg selvfølgelig godt kvittere for. Jeg tror, det er rigtigt at gøre det på denne måde, for det giver arbejdsmarkedsrådene friere bevægelsesmuligheder til at vælge, hvad det er for nogle arbejdsmarkedspolitiske redskaber, der skal ind i en handlingsplan. Og jeg er fuldstændig enig med hr. Lars Løkke Rasmussen i, at den private jobtræning er at foretrække i mange situationer, fordi det er den, der efterfølgende giver mulighed for en permanent tilknytning til arbejdsmarkedet, og det gør den, fordi den positive virkning kommer af, at der er en ganske kraftig vækst i den private sektor.

Det er netop baggrunden for, at der strengt taget ikke er noget som helst, der skulle give et incitament til, at vi skulle udstyre de private arbejdsgivere med et tilskud på 25.000 kr. Hvorfor i himlens navn skulle vi gøre det, når væksten tordner derudad og der faktisk kommer stadig flere private job uge for uge? Det er også baggrunden for, at vi ikke også har lagt præmieringsordningen over på den private sektor.